

Komise tato zahrnuje v sobě následující odpovědi:

Konfekci oděvu, šití prádla, kožešnictví a čepičářství, výrobu nákrčků, výšivkářství, šití a pletení slaměných klobouků, výrobu vlasových sítěk, modistství a výrobu umělých per.

Komise sestává z 9 členů a 9 náhradníků.

Předsedou ústřední komise jmenují:

Jana Hrizbyla, člena obchodní a živnostenské komory v Praze.

Členy této komise jmenují:

ve skupině a) zástupce podnikatelů: Ludvíka Bauera, továrníka v Prostějově na Moravě, Emila Roubíčka, továrníka v Praze VII., Aloise Hlaváčka, ředitele Tržnice kožešníků v Praze I.

Ve skupině b) zástupce domácích dělníků: Jana Pulkrába, tajemníka v Praze, Jana Fáru, tajemníka v Praze, Milenu Kolářovu a Žižkově.

Ve skupině c) z osob, které nepatříce k žádné ze skupin uvedených mají potřebné znalosti a schopnosti posoudit odbytové, mzdové a pracovní poměry při výrobě oděvu a prádla: Jana Hrizbyla, člena obchodní a živnostenské komory v Praze, Františka Lukase, odborného učitele v Brně, Cyrila Vlka, magistrátního rádu v Praze.

Náhradníky jmenují:

ve skupině a): JUDra Ludvíka Federera, továrníka v Praze II., Karla Micku, starostu společenstva rukavičkářů v Praze II., Jana Krěmu, továrníka v Klatovech.

Ve skupině b): Ludvíka Přikryia, krejčovského dělníka v Prostějově na Moravě, Františka Uhlíře, tajemníka v Praze, Jana Havlicu, krejčovského dělníka v Brně.

Ve skupině c): JUDra Aloise Donatha v Prostějově na Moravě, Josefa Farníka, odborného učitele v Brně, Jana Nováka, krejčího v Hradci Králové.

Funkční období členův a náhradníků komise trvá čtyři roky.

Ministr sociální péče:

Dr. Gruber v. r.

211.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. června 1921, kterým se provádí zákon o pamětních knihách obecních.

Na základě zákona ze dne 30. ledna 1920, č. 80 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Každá politická obec jest povinna pořídit svým nákladem pamětní knihu obecní, a to, nemá-li jí dosud, nejpozději do konce roku 1922. Této povinnosti jest obec zbavena, jen tehdy, vede-li se tam již pamětní kniha obecní a zabezpečí-li se, že tomuto účelu bude i nadále sloužiti podle předpisu tohoto nařízení, zejména za dozorů letopisecké komise (§ 7). V mezích platných obecních zřízení mohou se dvě nebo několik obcí téhož politického okresu spojit k vedení společné pamětní knihy obecní za souhlasu nadřízených úřadů dle obecního zřízení. Pamětní knihu obecní nesmí obec zciziti a sluší ji označiti pečeti obecní na titulním listě i na každé desáté stránce.

Listy musí býti v knihu pevně sešity, očíslovány a počet jich potvrzen na titulním listě obecní radou.

§ 2.

Účelem pamětní knihy obecní jest zachovati místní dějiny pro poučení budoucích.

§ 3.

Kronikář (letopisec) zapíše na počátku zápisu své jméno a povolání. Úvodem k pamětem podá zeměpisný obraz obce (polohopisný plán), potom zaznamenává v časové posloupnosti pamětihodné současné události místní, které výstižně zobrazují obec po stránce hospodářské, populační, sociální, veřejně-zdravotnické, kulturní, lidopisné a náboženské.

Události, týkající se okresu, župy, země nebo státu, zaznamenává jen potud, pokud podstatně souvisí se životem v obci.

V pamětní knize obecní budiž též zaznamenáno, jaký ohlas mely v obci veliké události dějinné, na př. světová válka, vznik Československé republiky.

Kronikář poznamenává si zpravidla látku pro pamětní knihu obecní do příručního sešitu a po nějaké době, až se názory na události ustálí, činí zápisy do pamětní knihy obecní, vybíraje pouze věci podstatné. Veřej-